31966R0136

ROZPORZĄDZENIE RADY NR 136/66/EWG

z dnia 22 września 1966 r.

w sprawie ustanowienia wspólnej organizacji rynku olejów i tłuszczów

RADA EUROPEJSKIEJ WSPÓLNOTY GOSPODARCZEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Europejską Wspólnotę Gospodarczą, w szczególności jego art. 42 i 43,

uwzględniając wniosek Komisji,

uwzględniając opinię Zgromadzenia [1],

a także mając na uwadze, co następuje:

sytuacja na rynku Wspólnoty olejów i tłuszczów pochodzenia roślinnego lub morskiego charakteryzuje się wysokim popytem i niską całkowitą produkcją; Państwa Członkowskie są dlatego w znacznej mierze uzależnione od dostaw z rynku światowego; sytuacja ta uzasadnia zniesienie różnych barier przywozowych i ich zastąpienie, z wyjątkiem przypadków, w których dotyczy to niektórych produktów z oliwy z oliwek, Wspólną Taryfą Celną, co ułatwi przemysłowi uzyskanie dostaw, umożliwiając bezcłowy przywóz surowców, podczas gdy cła na produkty gotowe służą ochronie tego przemysłu oraz zapewni dostawy dla konsumentów w rozsądnych cenach;

jednakże zniesienie barier przywozowych pozostawiłoby rynek Wspólnoty nasion oleistych, owoców oleistych i pochodzących z nich olejów bez ochrony przeciwko zakłóceniom powodowanym przez przywóz niektórych produktów z państw trzecich lub przez różnice wynikające z działań państw trzecich, między cenami produktów pochodnych z nasion oleistych i owoców oleistych a cenami tych nasion i owoców; zakłócenia te powodują poważne szkody dla interesów producentów i przemysłu przetwórczego; należy więc przewidzieć odpowiednie środki zaradcze z uwzględnieniem zobowiązań międzynarodowych;

z powodu sytuacji na rynku światowym, niektóre sektory produkcji rolnej i przemysłowej we Wspólnocie mogłyby ulec niekorzystnemu wpływowi, jeśli skutki zniesienia barier przywozowych nie zostałyby zrównoważone innymi środkami; spożycie oliwy z oliwek może zmniejszyć się, jeśli doszłoby do znacznego spadku cen olejów z nią konkurujących; ponadto, inne oleje i nasiona oleiste pozostają w bezpośredniej konkurencji z olejami i nasionami oleistymi przywożonymi z państw trzecich po obniżonej stawce celnej lub bez cła;

uprawa oliwek i produkcja oliwy z oliwek mają szczególne znaczenie gospodarcze w niektórych regionach Wspólnoty, w których często stanowią najważniejsze źródło dochodów dla dużej części ludności; oliwa z oliwek jest najważniejszym źródłem tłuszczów dla wielu kategorii konsumentów; uprawa nasion oleistych, w szczególności rzepaku, rzepikui słonecznika, przyczynia się do efektywności gospodarstw poprzez umożliwienie poprawy równowagi technicznej i finansowej; jest więc konieczne wspieranie tych rodzajów działalności poprzez zastosowanie odpowiednich środków;

w tym celu wprowadzenie do obrotu wspólnotowych zbiorów tych produktów powinno zapewnić producentom godziwy dochód, którego poziom można określić poprzez docelową cenę producenta w przypadku oliwy z oliwek i cenę docelową w przypadku nasion oleistych; różnica między tymi cenami a ceną do zaakceptowania przez konsumenta reprezentuje pomoc, którą należy przyznać, aby osiągnąć pożądany cel;

preferencje konsumentów umożliwiają sprzedaż oliwy z oliwek po cenie wyższej niż cena produktów podobnego rodzaju; jest zatem możliwe, z uwzględnieniem cen produktów konkurujących, określenie docelowej ceny rynkowej, która zasadniczo zapewni producentowi znaczną część koniecznego dochodu w postaci przychodów ze sprzedaży;

docelowa cena rynkowa oliwy z oliwek nie może osiągnąć swoich celów, jeśli cena rzeczywiście obowiązująca na rynku nie jest możliwie najbardziej zbliżona do ceny rynkowej; należy przewidzieć mechanizmy stabilizujące w produkujących Państwach Członkowskich i na granicy Wspólnoty;

[1] Dz.U. 119 z 3.7.1965, str. 2040/65.

pożądana stabilność może zostać osiągnięta we Wspólnocie poprzez umożliwienie na obszarach produkcji oliwy z oliwek, oferowania właściwym agencjom Państw Członkowskich; z powodu geograficznej koncentracji produkcji i spożycia, cena interwencyjna płacona za oliwę przez agencje interwencyjne może być taka sama we wszystkich centrach interwencyjnych; ponadto w celu zapewnienia stałej równowagi między podażą i popytem i w celu przeciwdziałania skutkom wahań produkcji należy przewidzieć możliwość upoważnienia agencji interwencyjnych do stworzenia zapasów buforowych;

w celu uzyskania pożądanego poziomu stabilizacji rynku Wspólnoty, szczególnie poprzez zapewnienie, żeby wahania cen na rynku światowym nie wpływały na ceny obowiązujące wewnątrz Wspólnoty, należy ustanowić przepis w sprawie pobierania opłaty przywozowej odpowiadającej różnicy między ceną progową, pochodną od docelowej ceny rynkowej, a cenami obowiązującymi na rynku światowym; jeśli ochrona ma być całkowita i spójna w odniesieniu do makuchów, innych pozostałości pochodzących z ekstrakcji oliwy z oliwek i oliwek przeznaczonych do produkcji oliwy, należy zastosować system, który miałby taki sam skutek;

w przypadku oliwy z oliwek używanej do wyrobu konserwowanych ryb i warzyw, należy zawiesić opłatę lub przyznać zwrot, aby umożliwić producentom sprostanie konkurencji z podobnymi produktami wytwarzanymi z oliwy zakupionej po cenach rynku światowego;

dostawy oliwy z oliwek konsumentom mogą być zagrożone, jeśli stosunek cen światowych do wspólnotowych mógłby doprowadzić do znaczącego wywozu oliwy z oliwek; ponadto, przywóz lub wywóz tego produktu może w niektórych okolicznościach doprowadzić do zakłóceń na rynku; należy zatem ustanowić przepis w sprawie postępowania w takiej sytuacji;

o ile dotyczy to nasion oleistych, możliwa jest ochrona rolników przed wszelkimi rodzajami ryzyka, które mogłoby być spowodowane, pomimo przewidzianego systemu pomocy, chwiejnym stanem rynku poprzez wprowadzenie mechanizmu interwencyjnego obejmującego skup ilości oferowanych agencjom interwencyjnym po cenach interwencyjnych, które należy ustalić, ze względu na fakt, że obszar produkcji jest rozległy, a centra przetwórcze nieliczne, w świetle naturalnych warunków kształtowania się cen;

wykaz nasion oleistych objętych opisanym powyżej systemem należy sporządzić w taki sposób, by włączone zostały gatunki, które są obecnie najszerzej uprawiane; należy jednakże przewidzieć możliwość rozszerzenia tego systemu na inne nasiona w przypadku gdy doświadczenie wskazuje na taką konieczność;

zniesienie środków zachęcających do produkcji oleju z pestek winogron w niektórych Państwach Członkowskich wymaga przyjęcia specjalnych środków umożliwiających odpowiedniemu przemysłowi, dostosowanie się do nowych warunków rynkowych;

spójność przepisów regulujących wspólną organizację rynku olejów i tłuszczów zostałaby osłabiona, jeśli skutki tych przepisów połączyłyby się ze skutkami stosowania pomocy niezgodnymi z Traktatem; do czasu wejścia w życie wspólnej polityki rolnej w sektorze lnu należy przewidzieć wyjątek w odniesieniu do pomocy w produkcji siemienia lnianego przeznaczonego do ekstrakcji oleju;

wspólna organizacja rynku olejów i tłuszczów musi równocześnie uwzględniać w odpowiedni sposób cele przewidziane w art. 39 i 110 Traktatu;

w celu ułatwienia wykonywania proponowanych środków należy przewidzieć procedurę wprowadzającą bliską współpracę między Państwami Członkowskimi a Komisją w ramach Komitetu Zarządzającego,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

1. Ustanowiona zostaje wspólna organizacja rynku nasion oleistych, owoców oleistych, olejów i tłuszczów roślinnych, olejów i tłuszczów z ryb lub pochodzących od ssaków morskich.

2. Niniejsze rozporządzenie obejmuje następujące produkty:

	Numer Wspólnej Taryfy Celnej	Przeznaczenie produktów
a)	12.01	Nasiona i owoce oleiste, także w postaci rozdrobnionej
b)	12.02	Mąka z nasion i owoców oleistych nieodtłuszczonych, z wyjątkiem mączki gorczycznej
	15.04	Tłuszcze i oleje z ryb i ssaków morskich, także oczyszczone
	ex 15.07	Oleje roślinne w postaci stałej lub ciekłej, nieoczyszczone lub oczyszczone, z wyjątkiem oliwy z oliwek
	15.12	Tłuszcze i oleje zwierzęce lub roślinne, całkowicie lub częściowo utwardzone, oraz tłuszcze i oleje zwierzęce lub roślinne utwardzone w inny sposób, także oczyszczone, ale nieprzygotowane
	15.13	Margaryna, smalec i inne tłuszcze spożywcze przygotowane

	Numer Wspólnej Taryfy Celnej	Przeznaczenie produktów
	ex 15.17	Pozostałości substancji tłuszczowych i wosków zwierzęcych, z wyjątkiem substancji tłuszczowych mających charakter oliwy z oliwek
	ex 23.04	Makuchy i inne pozostałości ekstrakcji tłuszczów roślinnych, z wyjątkiem osadów i pozostałości oraz fusów oliwnych i innych pozostałości ekstrakcji oliwy z oliwek
c)	ex 15.07	Oliwa z oliwek, nieoczyszczona lub oczyszczona
d)	ex 07.01 N	Oliwki w stanie świeżym lub zamrożone
	ex 07.02	Oliwki, gotowane lub niegotowane, w stanie zamrożonym
	ex 07.03 A	Oliwki w słonej wodzie lub z dodatkiem innych substancji konserwujących, nieprzygotowanych do natychmiastowego spożycia
	ex 07.04 B	Oliwki suszone, odwodnione lub poddane działaniu pary, także pokrojone na kawałki lub w innej postaci rozdrobnionej lub sproszkowanej, ale nieprzygotowane inaczej
e)	ex 15.17	Pozostałości substancji tłuszczowych i wosków zwierzęcych, z wyjątkiem substancji tłuszczowych mających charakter oliwy z oliwek
	ex 23.04	Fusy oliwne i inne pozostałości ekstrakcji oliwy z oliwek

TYTUŁ I

Handel

Artykuł 2

1. Wspólną Taryfę Celną stosuje się do produktów wymienionych w art. 1 ust. 2 lit. a), b) i d).

2. System opłat przywozowych stosuje się w przywozie z państw trzecich produktów wymienionych w art. 1 ust. 2 lit. c) i e) oraz produktów określonych w art. 15 ust. 1.

Artykuł 3

1. Z zastrzeżeniem przepisów art. 2, niezgodne z przepisami niniejszego rozporządzenia w handlu wewnątrzwspólnotowym jest:

— pobieranie jakichkolwiek opłat celnych lub opłat o skutku równoważnym,

— stosowanie jakichkolwiek ograniczeń ilościowych lub środków o skutku równoważnym,

— odwołanie się do art. 44 Traktatu.

2. W handlu z państwami trzecimi, niezgodne z przepisami niniejszego rozporządzenia, jest:

— pobieranie jakichkolwiek opłat celnych lub innych opłat o skutku równoważnym, innych niż przewidziane w niniejszym rozporządzeniu,

— stosowanie jakichkolwiek ograniczeń ilościowych lub środków o skutku równoważnym, z zastrzeżeniem przypadku, gdy Rada, stanowiąc zgodnie z procedurą głosowania przewidzianą w art. 43 ust. 2 Traktatu, na wniosek Komisji postanowi o odstępstwie od tych przepisów.

3. Ograniczenie pozwoleń na przywóz lub wywóz przewidziane w art. 17, w odniesieniu do określonych kategorii, uprawnionych do ich otrzymania, jest jednym ze środków, które uznaje się za środki o skutku równoważnym do ograniczeń ilościowych.

4. Wewnątrzwspólnotowy handel towarami wymienionymi w art. 1 ust. 2 jest niezgodny z przepisami niniejszego rozporządzenia w przypadku gdy do ich produkcji wykorzystuje się jakiekolwiek produkty niedopuszczone do swobodnego obrotu.

5. Do czasu harmonizacji krajowych uzgodnień regulujących zawieszenie lub zwrot opłat celnych, opłat przywozowych lub innych opłat na produkty przeznaczone do powrotnego wywozu do państw trzecich, oraz bez uszczerbku dla przepisów ustanowionych w związku z tą harmonizacją, Rada, stanowiąc zgodnie z procedurą głosowania przewidzianą w art. 43 ust. 2 Traktatu, na wniosek Komisji podejmuje niezbędne środki w celu przeciwdziałania zakłóceniom na rynku oliwy z oliwek, wynikającym z różnic między tymi uzgodnieniami krajowymi.

6. Opłaty wyrównawcze przy przywozie mogą być pobierane w przypadku gdy produkty wymienione w art. 1 ust. 2 lit. a) i b) są przywożone z państw trzecich w takich ilościach i na mocy takich warunków, że może to spowodować poważną szkodę lub zaszkodzić interesom wspólnotowych producentów produktów wymienionych w art. 1 ust. 2.

Opłaty wyrównawcze mogą być również pobierane przy przywozie produktów wymienionych w art. 1 ust. 2 w przypadku gdy w następstwie przyznania przez jedno lub więcej państw trzecich, w odniesieniu do tych produktów, bezpośrednich lub pośrednich subsydiów lub premii, lub w następstwie przyznania równoważnych środków, rzeczywista oferta tych produktów nie odpowiada cenom, które mogłyby obowiązywać w sytuacji niezastosowania tych środków, oraz w przypadku gdy taka sytuacja powoduje lub zagraża spowodowaniem poważnej szkody dla wspólnotowej produkcji produktów wymienionych w art. 1 ust. 2.

Wprowadzenie takich opłat wyrównawczych przestrzega zobowiązania międzynarodowe podjęte przez Państwa Członkowskie oraz Wspólnotę. Kwoty opłat ustala się zgodnie z zasadami przyjętymi przez Radę, stanowiącą zgodnie z procedurą głosowania, ustanowioną w art. 43 ust. 2 Traktatu, na wniosek Komisji.

TYTUŁ II

Oliwa z oliwek

Artykuł 4

Do dnia 1 października każdego roku Rada, stanowiąc zgodnie z procedurą głosowania przewidzianą w art. 43 ust. 2 Traktatu, na wniosek Komisji ustala w odniesieniu do oliwy z oliwek dla Wspólnoty, docelową cenę produkcji, docelową cenę rynkową, cenę interwencyjną oraz cenę progową.

Z zastrzeżeniem przepisów art. 9, ceny pozostają w mocy w okresie kolejnego roku gospodarczego. Rok gospodarczy trwa od dnia 1 listopada do dnia 31 października.

Ceny te ustala się w odniesieniu do normy jakości oliwy odpowiadającej jednej z definicji w Załączniku określonym w art. 35. Norma jakości ustalona zostaje przez Radę zgodnie z procedurą, określoną w akapicie pierwszym.

Ceny te ustala się w odniesieniu do fazy sprzedaży hurtowej z wyłączeniem podatku.

Artykuł 5

1. Docelową cenę produkcji ustala się na poziomie zapewniającym godziwy zysk dla producenta, z uwzględnieniem potrzeby utrzymania produkcji Wspólnoty na wymaganym poziomie.

Artykuł 6

Docelową cenę rynkową ustala się na poziomie pozwalającym normalne wprowadzenie do obrotu wyprodukowanej oliwy z oliwek, z uwzględnieniem cen produktów konkurencyjnych oraz w szczególności prawdopodobnych tendencji zmian tych cen w okresie roku gospodarczego oraz przypadków wystąpienia miesięcznych wzrostów cen oliwy z oliwek, określonych w art. 9.

Artykuł 7

Cena interwencyjna, gwarantująca, że producenci będą mogli sprzedać swój produkt po cenie, uwzględniając wahania rynku, w miarę możliwości najbardziej zbliżonej do docelowej ceny rynkowej, jest równa docelowej cenie rynkowej obniżonej o kwotę w wysokości uwzględniającej te wahania rynku oraz koszty transportu oliwy z oliwek z obszarów produkcji do obszarów spożycia.

Artykuł 8

Cenę progową ustala się w taki sposób, że cena sprzedaży przywożonego produktu w punkcie granicznym, określona w art. 13 ust. 2, jest taka sama jak docelowa cena rynkowa.

Artykuł 9

W celu umożliwienia pobudzania sprzedaży, docelową cenę rynkową, cenę interwencyjną oraz cenę progową podwyższa się każdego miesiąca, przez okres dziesięciu miesięcy, rozpoczynający się dnia 1 stycznia, o kwotę w jednakowej wysokości w odniesieniu do wszystkich trzech cen.

Wysokość miesięcznych wzrostów, jednakowych w odniesieniu do poszczególnych miesięcy, Rada ustala każdego roku, stanowiąc zgodnie z procedurą głosowania, przewidzianą w art. 43 ust. 2 Traktatu, na wniosek Komisji, z uwzględnieniem średniego kosztu składowania oraz odsetek podlegających zapłacie we Wspólnocie.

Artykuł 10

1. W przypadku gdy docelowa cena producenta jest wyższa od docelowej ceny rynkowej obowiązującej na początku roku gospodarczego, producentom oliwy z oliwek pochodzącej z upraw na terytorium Wspólnoty, poddanej ekstrakcji na terytorium Wspólnoty, przyznaje się pomoc równą różnicy tych dwóch cen. Pomocą obejmuje się wyłącznie oliwę, w odniesieniu do której przepisy niniejszego ustępu nie zostały dotychczas zastosowane.

2. Rada, stanowiąc zgodnie z procedurą głosowania ustanowioną w art. 43 ust. 2 Traktatu, na wniosek Komisji określa zasady regulujące przyznawanie pomocy przewidzianej w ust. 1. Stanowiąc zgodnie z tą samą procedurą, Rada przyjmuje środki w celu zapewnienia, że producenci oliwy z oliwek otrzymają pomoc wyłącznie w odniesieniu do oliwy, która odpowiada warunkom ustanowionym w ust. 1.

3. Szczegółowe zasady stosowania niniejszego artykułu przyjmuje się zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 38.

Artykuł 11

1. W każdym produkującym Państwie Członkowskim, agencja interwencyjna, na mocy warunków ustanowionych zgodnie z przepisami ust. 5, skupuje oliwę z oliwek pochodzącą ze Wspólnoty, oferowaną do skupu w centrach interwencyjnych, na obszarach produkcji. Agencje interwencyjne przeprowadzają skup po cenie interwencyjnej oraz wyłącznie po cenie interwencyjnej.

Jednakże jeżeli opis jakości oliwy oferowanej do skupu przez agencję skupu interwencyjnego nie odpowiada jakości w odniesieniu, do której ustalono wysokość ceny interwencyjnej, cena skupu jest dostosowywana za pomocą taryfy wzrostów i obniżek ceny.

Ponadto jeżeli na żądanie agencji interwencyjnej oliwa jest dostarczana do miejsca innego niż centrum interwencyjne, wskazane przez sprzedawcę w momencie składania oferty, wynikająca stąd dla sprzedawcy zmiana w wysokości kosztów transportu jest uwzględniana przy dokonywaniu zapłaty.

2. W celu stabilizacji rynku w okresie roku gospodarczego, agencje interwencyjne mogą zawierać umowy składu dotyczące wspólnotowej oliwy z oliwek zgodnie z przepisami przyjętymi przez Radę stanowiącą zgodnie z procedurą głosowania ustanowioną w art. 43 ust. 2 Traktatu, na wniosek Komisji.

3. Oliwa, która została skupiona przez agencje interwencyjne, nie podlega sprzedaży przez agencje interwencyjne na rynku Wspólnoty na mocy warunków, które mogłyby zakłócić kształtowanie się cen na poziomie docelowej ceny rynkowej.

4. Rada, stanowiąc zgodnie z procedurą głosowania ustanowioną w art. 43 ust. 2 Traktatu, na wniosek Komisji określa główne centra interwencyjne oraz ustanawia kryteria, które stosuje się, gdy określa się inne centra interwencyjne; te ostatnie określa się zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 38, po konsultacji z danymi Państwami Członkowskimi.

5. Szczegółowe zasady stosowania niniejszego artykułu, w szczególności szczegółowe zasady dotyczące jakości i rozmiaru przesyłek oferowanych na mocy ust. 1, przyjmuje się zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 38.

Artykuł 12

W celu złagodzenia skutków wahań w wielkości zbiorów wpływających na równowagę podaży i popytu oraz w ten sposób, doprowadzenia do ustabilizowania cen konsumenckich, Rada, stanowiąc zgodnie z procedurą głosowania ustanowioną w art. 43 ust. 2 Traktatu, na wniosek Komisji może zażądać utworzenia przez agencje interwencyjne zapasów buforowych oliwy z oliwek; Rada, zgodnie z tą samą procedurą, ustanawia warunki regulujące tworzenie, zarządzanie i zbyt zapasów buforowych.

Artykuł 13

1. Jeżeli cena progowa jest wyższa od ceny CIF, przy przywozie z państw trzecich nieoczyszczonej oliwy z oliwek pobierana jest opłata równa różnicy między tymi dwoma cenami.

2. Cenę CIF, obliczoną dla punktu granicznego Wspólnoty, określa się na podstawie najbardziej korzystnych możliwości zakupu na rynku światowym.

Punkt graniczny ustalony zostaje przez Radę, stanowiącą zgodnie z procedurą głosowania, ustanowioną w art. 43. ust. 2 Traktatu, na wniosek Komisji, z uwzględnieniem stopnia, w jakim dany punkt graniczny jest reprezentatywny dla przywozu do Wspólnoty.

Kiedy zostaną określone najbardziej korzystne możliwości zakupu, uwzględnia się wyłącznie te oferty, które odpowiadają rzeczywistym możliwościom zakupu dla ilości reprezentatywnych dla rynku.

Ceny dostosowuje się w celu uwzględnienia jakichkolwiek odchyleń od opisu jakości, w odniesieniu, do którego ustalono cenę progową.

3. W przypadku gdy wolne notowania cen na rynku światowym nie stanowią czynnika determinującego dla ceny oferty oraz w przypadku gdy ta cena jest niższa od cen na rynku światowym, cenę określaną na podstawie ceny oferty zastępuje się ceną CIF w odniesieniu do przywozu oraz wyłącznie w odniesieniu do danego przywozu.

4. Wysokość opłaty przywozowej ustalona jest przez Komisję. Kryteria określania ceny CIF oraz ceny określonej w ust. 3 należy ustanowić oraz szczegółowe zasady stosowania niniejszego artykułu należy przyjąć zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 38.

Artykuł 14

1. Opłatę przywozową pobiera się przy przywozie oczyszczonej oliwy z oliwek z państw trzecich. Opłata ta składa się ze zmiennego składnika odpowiadającego opłacie stosowanej w odniesieniu do ilości oliwy z oliwek niezbędnej do jej produkcji (co może zostać ustalone według standardowej stawki) oraz z składnika ustalonego w celu ochrony przemysłu przetwórczego.

2. Rada, stanowiąc zgodnie z procedurą głosowania ustanowioną w art. 43 ust. 2 Traktatu, na wniosek Komisji przyjmuje szczegółowe zasady stosowania niniejszego artykułu.

Artykuł 15

1. Przy przywozie z państw trzecich oliwek objętych podpozycjami 07.01 N oraz 07.03 A, z wyłączeniem oliwek przeznaczonych do celów innych niż produkcja oliwy, pobiera się, obok stawki cła wynikającej ze Wspólnej Taryfy Celnej, opłatę przywozową stanowiącą pochodną opłaty stosowanej w odniesieniu do oliwy oliwek zgodnie z art. 13 oraz w oparciu o zawartość oliwy w przywożonym produkcie. Kwotę opłaty obniża się o kwotę wynikającą z zastosowania cła do wartości przywożonego produktu. Tę kwotę można ustalić według standardowej stawki.

2. Przy przywozie z państw trzecich produktów wymienionych w art. 1 ust. 2 lit. e) pobiera się opłatę przywozową będącą pochodną opłaty przywozowej stosowanej w odniesieniu do oliwy z oliwek oraz w oparciu o zawartość oliwy w przywożonym produkcie.

Jednakże opłatę przywozową pobiera się wyłącznie, jeżeli przestrzegane są zobowiązania podjęte w ramach GATT.

3. Rada, stanowiąc zgodnie z procedurą głosowania ustanowioną w art. 43 ust. 2 Traktatu, na wniosek Komisji przyjmuje szczegółowe zasady stosowania niniejszego artykułu, w szczególności dotyczące określenia zawartości oliwy, którą można ustalić według standardowej stawki.

Artykuł 16

Opłata stosowana w przywozie jest opłatą obowiązującą w dniu przywozu.

Artykuł 17

1. Przywóz z państw trzecich jakiegokolwiek produktu wymienionego w art. 1 ust. 2 lit. c), d) i e) uzależnia się od przedstawienia pozwolenia na przywóz. Wywóz oliwy z oliwek do państw trzecich uzależnia się od przedstawienia pozwolenia na wywóz.

Takie pozwolenia wydaje się na wniosek zainteresowanej strony na mocy zasad przyjętych przez Radę stanowiącą zgodnie z procedurą głosowania ustanowioną w art. 43 ust. 2 Traktatu, na wniosek Komisji. Zasady te mogą przewidywać wymóg wniesienia zabezpieczenia.

2. Pozwolenia na przywóz i wywóz są ważne od dnia ich wydania do upływu trzeciego miesiąca następującego po miesiącu, w którym pozwolenie zostało wydane.

3. Szczegółowe zasady stosowania niniejszego artykułu przyjmuje się zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 38.

Artykuł 18

1. Gdy oliwę z oliwek wywozi się do państw trzecich:

— różnica między cenami obowiązującymi na terytorium Wspólnoty i cenami na rynku światowym może zostać objęta zwrotem w przypadku, gdy te pierwsze są wyższe od tych ostatnich;

— opłata wywozowa najbardziej zbliżona do różnicy między cenami na rynku światowym i cenami obowiązującymi na terytorium Wspólnoty może być pobrana w przypadku gdy te pierwsze są wyższe od tych ostatnich.

2. Rada, stanowiąc zgodnie z procedurą głosowania ustanowioną w art. 43 ust. 2 Traktatu, na wniosek Komisji przyjmuje przepisy dotyczące stosowania niniejszego artykułu.

Artykuł 19

Oliwę z oliwek wykorzystywaną do produkcji konserwowanych ryb i warzyw obejmuje się korzyściami wynikającymi ze systemu zwrotów w produkcji lub wynikającymi z całkowitego albo częściowego zawieszenia opłat przywozowych.

Rada, stanowiąc zgodnie z procedurą głosowania ustanowioną w art. 43 ust. 2 Traktatu, na wniosek Komisji przyjmuje przepisy dotyczące stosowania niniejszego artykułu.

Artykuł 20

1. Jeśli we Wspólnocie, na rynku oliwy z oliwek występują poważne zakłócenia lub pojawia się zagrożenie wystąpienia takich poważnych zakłóceń, spowodowanych przez:

— przywóz z państw trzecich produktów wymienionych w art. 1 ust. 2 lit. c), d) i e), w szczególności w przypadku gdy agencje interwencyjne przeprowadziły skup znacznych ilości oliwy z oliwek na mocy art. 11 ust. 1, lub

— wywóz oliwy z oliwek do państw trzecich, w szczególności w przypadku gdy cena rynkowa oliwy z oliwek mogła znacząco przekroczyć lub zagrozić przekroczeniem poziom rynkowej ceny docelowej, lub w przypadku gdy podjęto decyzję w sprawie zbytu zapasów buforowych,

można zastosować odpowiednie środki do czasu ustąpienia zakłóceń lub do czasu ustąpienia zagrożenia wystąpienia zakłóceń.

2. Rada, stanowiąc zgodnie z procedurą głosowania ustanowioną w art. 43 ust. 2 Traktatu, na wniosek Komisji określa charakter tych środków, które mogą być zastosowane, oraz przyjmuje przepisy dotyczące stosowania niniejszego artykułu.

TYTUŁ III

Inne oleje roślinne i nasiona oleiste produkowane we Wspólnocie

Artykuł 21

Nasiona oleiste, do których stosują się przepisy art. 22–29, określa się następująco:

— nasiona rzepaku i rzepiku,

— nasiona słonecznika.

Rada, stanowiąc zgodnie z procedurą głosowania ustanowioną w art. 43 ust. 2 Traktatu, na wniosek Komisji może podjąć decyzję o rozszerzeniu zakresu stosowania tych przepisów na inne nasiona oleiste.

Artykuł 22

1. Każdego roku, w czasie umożliwiającym producentom zaplanowanie produkcji, oraz po raz pierwszy w 1966 r., Rada, stanowiąc zgodnie z procedurą głosowania ustanowioną w art. 43 ust. 2 Traktatu, na wniosek Komisji ustala cenę docelową obowiązującą we Wspólnocie w odniesieniu do poszczególnych gatunków nasion oleistych, oraz podstawową cenę interwencyjną obliczoną w odniesieniu do centrum interwencyjnego określonego zgodnie z tą samą procedurą.

Z zastrzeżeniem przepisów art. 25, ceny te obowiązują w okresie danego roku gospodarczego rozpoczynającego się w kolejnym roku kalendarzowym. Ceny te odnoszą się do standardowej jakości oraz są ustalane w odniesieniu do fazy sprzedaży hurtowej z wyłączeniem podatku.

Rada, stanowiąc zgodnie z procedurą określoną w pierwszym akapicie, określa daty rozpoczęcia i zakończenia roku gospodarczego, datę, przed upływem której muszą zostać ustalone ceny docelowe i podstawowe ceny interwencyjne, oraz standardową jakość w odniesieniu do poszczególnych gatunków nasion.

2. Każdego roku, we właściwym terminie przed rozpoczęciem roku gospodarczego, Rada, stanowiąc zgodnie z procedurą określoną w ust. 1, określa główne centra interwencyjne oraz ustala pochodne ceny interwencyjne stosowane w tych centrach.

Stanowiąc zgodnie z tą samą procedurą, Rada ustanawia kryteria w celu określenia innych centrów interwencyjnych oraz ustalenia pochodnych cen interwencyjnych. Centra te określa się oraz ceny te ustala się zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 38 po konsultacji z danymi Państwami Członkowskimi.

Artykuł 23

Ceny docelowe ustala się na godziwym poziomie dla producentów, z uwzględnieniem potrzeby utrzymania produkcji Wspólnoty na wymaganym poziomie.

Artykuł 24

Pochodna cena interwencyjna, która gwarantuje producentom, że ich produkt zostanie sprzedany po cenie, z uwzględnieniem wahań rynku, w miarę możliwości najbardziej zbliżonej do ceny docelowej, jest równa cenie docelowej obniżonej o odpowiednio o kwotę uwzględniającą te wahania.

Pochodne ceny interwencyjne ustala się na poziomie umożliwiającym swobodny obrót nasion na terytorium Wspólnoty, na mocy naturalnych warunków kształtowania się cen oraz zgodnie z zapotrzebowaniem rynku.

Artykuł 25

W celu umożliwienia pobudzania sprzedaży, cenę docelową i cenę interwencyjną podwyższa się co miesiąc, przez okres co najmniej pięciu miesięcy rozpoczynający się trzeciego miesiąca roku gospodarczego, o kwotę w jednakowej wysokości dla obu cen.

Miesięczne zwyżki, które są jednakowe w każdym miesiącu, są ustalane corocznie przez Radę, stanowiącą zgodnie z procedurą głosowania, ustanowioną w art. 43 ust. 2 Traktatu, na wniosek Komisji, z uwzględnieniem przeciętnych kosztów składowania oraz oprocentowania podlegającego zapłacie we Wspólnocie.

Artykuł 26

1. W każdym Państwie Członkowskim, agencja interwencyjna, na mocy warunków ustanowionych zgodnie z przepisami ust. 2 i 3, skupuje nasiona pochodzenia wspólnotowego, oferowane agencji w centrach interwencyjnych. Agencja interwencyjna dokonuje skupu po cenie interwencyjnej oraz wyłącznie po cenie interwencyjnej.

Jednakże jeżeli jakość nasion oferowanych agencji interwencyjnej nie odpowiada jakości, w odniesieniu, do której cena interwencyjna została ustalona, cenę skupu dostosowuje się za pomocą taryfy wzrostów i obniżek cen.

Ponadto jeżeli na żądanie agencji interwencyjnej nasiona dostarcza się do miejsca innego niż centrum wskazane przez sprzedającego w momencie składania oferty, wynikająca stąd dla sprzedającego zmiana w kosztach transportu jest uwzględniana przy dokonywaniu zapłaty.

2. Rada, stanowiąc zgodnie z procedurą głosowania ustanowioną w art. 43 ust. 2 Traktatu, na wniosek Komisji ustanawia:

a) warunki, na mocy których interwencja jest przeprowadzana w okresie ostatnich dwóch miesięcy roku gospodarczego;

b) zasady regulujące zbyt nasion przeprowadzany przez agencje interwencyjne, które skupiły nasiona.

3. Szczegółowe zasady stosowania niniejszego artykułu oraz w szczególności zasady dotyczące jakości i wielkości oferowanych przesyłek, przyjmuje się zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 38.

Artykuł 27

1. W przypadku gdy cena docelowa obowiązująca w odniesieniu do poszczególnych gatunków nasion jest wyższa od ceny na rynku światowym w odniesieniu do nasion określonych zgodnie z art. 29, przyznaje się pomoc w odniesieniu do nasion gatunków zebranych i przetworzonych na terytorium Wspólnoty. Z zastrzeżeniem wyjątków ustanowionych na mocy ust. 3, pomoc jest równa różnicy między tymi cenami.

2. W przypadku gdy prawo do przyznania pomocy przewidzianej w ust. 1 zostało nabyte w okresie dwóch pierwszych miesięcy roku gospodarczego, możliwe jest przyznanie wynagrodzenia za wcześniejsze wprowadzenie do obrotu.

3. Rada, stanowiąc zgodnie z procedurą głosowania ustanowioną w art. 43 ust. 2 Traktatu, na wniosek Komisji ustanawia:

a) zasady regulujące przyznawanie pomocy przewidzianej w ust. 1;

b) zasady regulujące ustalanie kwot pomocy na mocy wyjątkowych warunków;

c) zasady kontroli prawa do pomocy; zakres tych zasad może obejmować nasiona pochodzenia wspólnotowego i nasiona przywożone z państw trzecich; w ostatnim przypadku można ustanowić przepis w sprawie systemu pozwoleń na przywóz, którym towarzyszy wniesienie zabezpieczenia;

d) warunki, na mocy których zezwala się na wcześniejsze ustalanie kwot pomocy;

e) przepisy w celu stosowania ust. 2.

4. Kwoty pomocy ustalane są przez Komisję.

5. Szczegółowe zasady stosowania niniejszego artykułu przyjmuje się zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 38.

Artykuł 28

1. Możliwe jest przyznanie zwrotu za wywóz do państw trzecich nasion oleistych zebranych na terytorium Wspólnoty; kwota tego zwrotu nie może przekraczać różnicy między cenami obowiązującymi we Wspólnocie a cenami na rynku światowym, jeśli te pierwsze są wyższe niż od tych ostatnich.

2. Rada, stanowiąc zgodnie z procedurą głosowania ustanowioną w art. 43 ust. 2 Traktatu, na wniosek Komisji ustanawia warunki ustalania zwrotów oraz w przypadku gdy jest to właściwe, ustalania z góry zwrotów określonych w ust. 1.

Artykuł 29

Cenę na rynku światowym, obliczaną dla punktu granicznego Wspólnoty, określa się na podstawie najkorzystniejszych warunków zakupu, przy czym w przypadku gdy jest to właściwe, ceny dostosowuje się z uwzględnieniem cen produktów konkurencyjnych. Rada, stanowiąc zgodnie z procedurą głosowania ustanowioną w art. 43 ust. 2 Traktatu, na wniosek Komisji ustanawia kryteria określania tej ceny oraz określa punkt graniczny Wspólnoty wyznaczany dla poszczególnych gatunków nasion.

Artykuł 30

Każde Państwo Członkowskie może przyznać pomoc na ekstrakcję oleju z pestek winogron zbieranych na terytorium Wspólnoty na okres pięciu lat, począwszy od dnia zniesienia środków krajowych wpływających na zwyżkę cen olejów roślinnych innych niż oliwa z oliwek.

Artykuł 31

Do czasu wprowadzenia w życie wspólnej polityki w sektorze lnu, Państwa Członkowskie mogą przyznawać pomoc na produkcję siemienia lnianego przeznaczonego do ekstrakcji oleju.

Artykuł 32

Pomoc przewidziana w art. 30 i 31 może być przyznawana wyłącznie w odniesieniu do produktów, które zostały objęte bezpośrednim lub pośrednim wsparciem cen w danym Państwie Członkowskim w okresie roku gospodarczego poprzedzającego datę rozpoczęcia stosowania niniejszego rozporządzenia.

Pomoc musi być przyznawana od pierwszego roku gospodarczego, w którym niniejsze rozporządzenie jest stosowane i wyłącznie w stopniu niezbędnym do utrzymania tego wsparcia cen.

Państwa Członkowskie przekazują Komisji wszelkie informacje dotyczące wprowadzenia, obliczania i przyznawania tej pomocy zanim rozpocznie się jej stosowanie.

TYTUŁ IV

Przepisy ogólne

Artykuł 33

Z zastrzeżeniem innych przepisów niniejszego rozporządzenia, art. 92, 93 i 94 Traktatu stosuje się w odniesieniu do produkcji i handlu produktami wymienionymi w art. 1.

Artykuł 34

Środki podejmowane przez Państwa Członkowskie w celu zwiększenia ceny na inne oleje roślinne w związku z ceną na oliwę z oliwek w celu zapewnienia zbytu produkowanej w kraju oliwy z oliwek są niezgodne ze stosowaniem niniejszego rozporządzenia w odniesieniu do produktów wymienionych w art. 1 ust. 2 lit. c).

Artykuł 35

Bez uszczerbku dla harmonizacji ustawodawstw dotyczących oliwy z oliwek przeznaczonej do spożycia przez ludzi, Państwa Członkowskie, do celów handlu wewnątrzwspólnotowego oraz handlu z państwami trzecimi, z wyjątkiem w zakresie dotyczącym wywozu do państw trzecich, przyjmują opisy i definicje określone w Załączniku do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 36

Rada, stanowiąc zgodnie z procedurą głosowania ustanowioną w art. 43 ust. 2 Traktatu, na wniosek Komisji może zmienić wykaz produktów określonych w art. 1 lub przyjąć w odniesieniu do tych produktów wszelkie środki stanowiące odstępstwo od przepisów niniejszego rozporządzenia w celu uwzględnienia specjalnych warunków, które mogą mieć wpływ na te produkty.

Artykuł 37

1. Ustanawia się Komitet Zarządzający ds. Olejów i Tłuszczów (zwany dalej „Komitetem"), w którego skład wchodzą przedstawiciele Państw Członkowskich i któremu przewodniczy przedstawiciel Komisji.

2. W ramach Komitetu głosy Państw Członkowskich są ważone zgodnie z art. 148 ust. 2 Traktatu. Przewodniczący nie bierze udziału w głosowaniu.

Artykuł 38

1. W przypadku gdy stosuje się procedurę ustanowioną w niniejszym artykule, przewodniczący przedstawia sprawę Komitetowi z własnej inicjatywy lub na wniosek przedstawiciela Państwa Członkowskiego.

2. Przedstawiciel Komisji przedstawia projekt środków, które mają być podjęte. Komitet przedstawia swoją opinię w sprawie tych środków w terminie wyznaczonym przez przewodniczącego odpowiednio do pilności rozpatrywanej sprawy. Opinię przyjmuje się większością dwunastu głosów.

3. Komisja przyjmuje środki, które są niezwłocznie stosowane. Jednakże jeśli środki są niezgodne z opinią Komitetu, Komisja niezwłocznie informuje o tym Radę. W tym przypadku Komisja może opóźnić stosowanie środków, które zostały przez nią przyjęte, na okres nie dłuższy niż jeden miesiąc od dnia przedstawienia tej informacji.

Rada, stanowiąc zgodnie z procedurą głosowania ustanowioną w art. 43 ust. 2 Traktatu, może podjąć inną decyzję w okresie jednego miesiąca.

Artykuł 39

Komitet może rozpatrywać wszystkie inne sprawy przedstawione przez przewodniczącego z własnej inicjatywy lub na wniosek przedstawiciela Państwa Członkowskiego.

Artykuł 40

Na koniec okresu przejściowego Rada, stanowiąc zgodnie z procedurą głosowania ustanowioną w art. 43 ust. 2 Traktatu, na wniosek Komisji podejmuje decyzję w świetle doświadczenia nabytego w sprawie zachowania lub wprowadzenia zmian do przepisów art. 38.

Artykuł 41

1. Rozporządzenie Rady nr 25 w sprawie finansowania wspólnej polityki rolnej [1] i ustanowione do tego rozporządzenia przepisy wykonawcze stosuje się w odniesieniu do wprowadzenia do obrotu produktów wymienionych w art. 1 od dnia rozpoczęcia stosowania niniejszego rozporządzenia.

2. Kwoty wyrównawcze przewidziane w art. 3 ust. 6 uznaje się za opłaty w odniesieniu do państw trzecich w rozumieniu art. 11 ust. 4 rozporządzenia Rady nr 130/66/EWG [2] w sprawie finansowania wspólnej polityki rolnej.

Artykuł 42

Niniejsze rozporządzenie stosuje się przy jednoczesnym uwzględnieniu celów wymienionych w art. 39 i w art. 110 Traktatu.

Artykuł 43

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się w odniesieniu do produktów wymienionych w art. 1 ust. 2 lit. c), d) i e) od dnia 1 listopada 1966 r. oraz w odniesieniu do innych produktów wymienionych w art. 1 od dnia 1 lipca 1967 r.

Jeżeli wprowadzenie środków przejściowych okaże się niezbędne w celu ułatwienia przejścia ze systemu obowiązującego w Państwach Członkowskich na system ustanowiony na mocy niniejszego rozporządzenia, w szczególności, jeśli wprowadzenie tego systemu w przewidzianych terminach powodowałoby istotne trudności w odniesieniu do niektórych produktów, środki takie przyjmuje się zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 38.

Okres ważności tych środków ogranicza się do pierwszego roku stosowania niniejszego rozporządzenia w odniesieniu do każdego produktu.

Niniejsze rozporządzenia wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 22 września 1966 r.

W imieniu Rady
B.W. BIESHEUVEL
Przewodniczący

[1] Dz.U. 30 z 20.4.1962, str. 991/62.
[2] Dz.U. 165 z 21.9.1966, str. 2965/66.

ZAŁĄCZNIK

Opisy i definicje, określone w art. 35

1. *Oliwa z oliwek pierwszego tłoczenia* (wyrażenie „nieoczyszczona oliwa z oliwek pierwszego tłoczenia" może również być stosowane): oliwa z oliwek otrzymana jedynie w drodze zastosowania procesów mechanicznych oraz pozbawiona jakichkolwiek dodatków innych rodzajów oliwy oliwek poddanej ekstrakcji w inny sposób.

   Oliwę z oliwek pierwszego tłoczenia klasyfikuje się, jak następuje:

   a) *extra*: oliwa z oliwek o absolutnie doskonałym smaku, z zawartością wolnego kwasu tłuszczowego wyrażoną jako zawartość kwasu tłuszczowego wynoszącą nie więcej niż 1 g na 100 g;

   b) *wysokiej jakości*: oliwa z oliwek spełniająca warunki przewidziane dla „*extra*", ale z zawartością wolnego kwasu tłuszczowego wyrażoną jako zawartość kwasu tłuszczowego wynoszącą nie więcej niż 1,5 g na 100 g;

   c) *zwykła* (wyrażenie „obniżonej wysokiej jakości" może również być stosowane): oliwa z oliwek o dobrym smaku, z zawartością wolnego kwasu tłuszczowego wyrażoną jako zawartość kwasu tłuszczowego wynoszącą nie więcej niż 3,3 g na 100 g;

   d) *lampante*: pozbawiona smaku oliwa z oliwek albo oliwa z oliwek z zawartością wolnego kwasu tłuszczowego wyrażoną jako zawartość kwasu tłuszczowego wynoszącą powyżej 3,3 g na 100 g.

2. *rafinowana oliwa z oliwek* (wyrażenie „czysta rafinowana oliwa z oliwek" może również być stosowane): oliwa z oliwek otrzymana w drodze rafinacji oliwy z oliwek pierwszego tłoczenia).

3. *Czysta oliwa z oliwek*: oliwa otrzymana z mieszanki oliwy z oliwek pierwszego tłoczenia z oczyszczoną oliwą z oliwek.

4. *Oliwa z pozostałości z oliwek*: oliwa otrzymana w drodze poddania obróbce za pomocą substancji rozpuszczających produktów objętych podpozycją ex 23.04 wymienionych w art. 1 ust. 2 lit. e).

5. *Rafinowana oliwa z pozostałości z oliwek*: oliwa otrzymana w drodze rafinacji oliwy określonej w pkt 4, przeznaczona do spożycia.

6. *Rafinowana oliwa z pozostałości z oliwek oraz oliwa z oliwek*: oliwa otrzymana z mieszanki oczyszczonej oliwy z pozostałości z oliwek oraz oliwy z oliwek pierwszego tłoczenia.

7. *Oliwa z pozostałości z oliwek przeznaczona do wykorzystania technicznego*: jakakolwiek oliwa otrzymana w drodze poddania ekstrakcji produktów objętych podpozycją ex 23.04. wymienionych w art. 1 ust. 2 lit. e), innych niż produkty określone w poprzednich punktach.